

Громадсько-політичний і теоретичний журнал «Віче» внесено до переліку видань, публікації в яких зараховуються як наукові роботи при захисті дисертацій у галузі юридичних наук (постанова Президії ВАК №1-05/8 від 22 грудня 2010 року «Про внесення періодичних друкованих наукових фахових видань до нового Переліку наукових фахових видань України»)

9 / 2012
(318)

Виходить у Києві з квітня 1992 року.
З 2006-го – двічі на місяць

Журнал Верховної Ради України

Громадсько-політичне і теоретичне видання
Засновник – Верховна Рада України

Колонка редактора

Напередодні єврочемпіонату з футболу ми прискіпливіше вдивляємось у наше повсякдення і, наче протерши очі, раптом бачимо, які в нас непристойні, роздובбані дороги, котрі латати не перелатати! Навіть центральні «аеропортівські» авральні впорядковані траси не рятують, бо видно пана по халявах...

Страшні зіниці довгобудів, поруйнована глибокими тріщинами приватизована чи скуплена за три копійки міська фасадна старовина, задріпані двори з похиленими парканами, наче вдовин тин після війни, – усе це кричить: «Рятуйте!». Догукатися неможливо. І навіщо? Усе зтягнуть рекламними панно чи задекорують макетно-трафаретною графікою раритетів, на крайній випадок – зеленою камуфляжною сіткою, наче прикриють, як цивілізовані зодчі, риштовання. Ось такою примарою й поставнуть старі райони міст. А втім, яка різниця? Як то кажуть, три хвилини сорому перед гостями і...

А самим уже якось і байдуже, який вигляд мають міста, села, дороги, парки, сквери і прибережжя, захарашчені тоннами непотребу, що його вивозять на береги власники замських обійсть. Ми не проти допомоги Європи в стерилізації бродячих собак, однак самі ніяк не наважимося спрямувати кошти й використати їх саме на убезпечення людей від укусів братів наших менших. Ну якось не вкладається в головах, що це може бути державний підхід до екології буття. Поки не покусали, влада безвладна! Треба жертви? Тож чи шануватимуть нас інші, якщо ми самі себе не шануємо, якщо ладні замилити очі, зробити вигляд, що все пречудово, й не бачити в своєму оці колоду? Втім, благоустрій – це лише одна порівняно маленька «колодочка».

Умиймо свою планету!

Вічаймося, шановні! Готуймося приймати гостей!

*Олександр
Завальний*

У номері:

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 2** Олексій ЛУЦЬКИЙ, Валентин КОРАБЛЬОВ. Трагедія у Дніпропетровську розслідують найкращі фахівці
- 4** Олексій ВОЛИНІВ. КПК. Тест «на відповідність до найсучасніших демократичних стандартів»
- 5** Олексій СИЩУК. Ніхто не знає, як працюватиме цей кодекс. Як за півроку можна змінити психологію людей?
- 8** Юлія ЦИРФА. Володимир Вечерко: «Угода про асоціацію є ключем від дверей до ЄС»
- 9** Юлія КЕДРОВСЬКА. Іранська дилема. Чи взаємодіють реагенти «уран» і «нафта»?
- 12** Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ. Питання часу: куди ж нам стрілки перевести?
- 14** Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ. Чому в Україні найменша в Європі зарплата?
- 16** Григорій СМІТЮХ. Людина й суспільство: коли сліпий водить сліпого...
- 22** Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ. Петро Цибенко: «Головна проблема не в законах, а в їх виконавцях»
- 24** Євген ТИЩУК. Прикриття з повітря. Українські миротворці «триматимуть небо» для наземних операцій Місії ООН

САМОВРЯДНА ГРОМАДА

- 26** Володимир ЯЛОВИЙ. Маяк, що підказує курс розвитку самоврядування
- 29** Гретта МАРАХОВСЬКА. Андріївський. Руїни
- 30** Віра ТКАЧЕНКО. Розквітає древній край
- 32** Інна ОМЕЛЯНЧУК. Земля. Нам спокій тільки сниться?
- 34** Олексій ДЯДЕЧКО. Продавати? Здавати? Обробляти?
- 35** Микола ЗАВАЛЬНИЙ. Патріотизм законодавців – категорія не тільки моральна

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 36** Лучія ПУЗИКОВА. «Щоб добре жити, треба щось створювати»
- 38** Євген ТИЩУК. Гуртом і захищатися краще!
- 39** Михайло ДОВБЕНКО. Бюрократичний шлагбаум на шляху «зелених» інвестицій
- 42** Олександр МАЛІЄНКО. Близькість і убогість вітчизняної академічної науки
- 46** Лариса ПАНАСЮК. Справи сердечні
- 48** Лариса МАРЧУК. «Кооперація – це кожух не лише дуже теплий, а й якраз мовби для нас шитий»
- 50** Олексій СИЩУК. Проти аварійності – політична воля
- 52** Олена ІВАНОВА. Тут народжується майбутнє залізничних магістралей
- 54** Олена КРАВЧЕНКО. «Княжий двір» запрошує «покняжити» душею
- 55** Сергій ДУБРОВІН. Який човен найкращий?
- 56** Ольга КЛЕЙМЕНОВА. Цілюща магія медового бору-2
- 59** Олександра ЛОЗЯНА. Емоція + пристрасть + переживання
- 60** Микола СЛАВИНСЬКИЙ. Золота пектораль одна. Білих плям багато
- 64** Микола ЖУЛИНСЬКИЙ. «Шевченко. Присутність»
- 66** Микола СЛАВИНСЬКИЙ. «Усе життя ходимо біля землі, хліба, меду, сонця...»
- 68** Володимир ІВЧЕНКО. Щедрість людини й майстра
- 69** Микола ЦИВІРКО. Перцю!
- 70** Ольга КЛЕЙМЕНОВА. Реінкарнація любові, або Фелек назавжди!
- 70** Олександра ЛОЗЯНА. Універсальність лотоса
- 71** Олександра ЛОЗЯНА. Воля – саме те, що шукає кожен
- 72** Лариса МАРЧУК. Митець-алхімік

Перекопаний, у руїнах, засипаний піском і завалений дошками, з «похмурими» бульдозерами та самоскидами замість усміхнених туристів – таким є Андріївський сьогодні. І чи повернеться сюди та майже містична атмосфера загадковості, легендарності, свята, що роками приваблювала тисячі туристів, справді невідомо.